

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Dimos Agios Nikalaos Kritis*

Atbildētājs: *Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 2152/2003 3. panta a) un b) apakšpunktā paredzētās jēdzienu “mežs” un “meža zemes” definīcijas ir piemērojamas arī saistībā ar tādiem jautājumiem, kas attiecas uz “mežu” un “meža zemes” aizsardzību un vispārīgāk – uz apsaimniekošanu iepriekš minēto definīciju nozīmē, kuri nav tieši reglamentēti šajā regulā, bet ir paredzēti valsts tiesiskajā regulējumā?
- 2) Apstiprinošas atbildes uz iepriekš uzdoto 1. jautājumu gadījumā: vai valsts tiesiskajā regulējumā par “mežu” un “meža zemēm” var noteikt arī tādas platības, kas Regulas Nr. 2152/2003 3. panta a) un b) apakšpunktā minēto definīciju nozīmē nav uzskatāmas par mežu vai meža zemēm?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz iepriekš uzdoto 2. jautājumu gadījumā: ja valsts tiesiskajā regulējumā par “mežu” un “meža zemi” var definēt platības, kas nav uzskatāmas par “mežu” vai “meža zemēm” Regulas Nr. 2152/2003 3. panta a) un b) apakšpunkta nozīmē, vai šāda definīcija var atšķirties no tām definīcijām, kas ir noteiktas iepriekš minētajā regulā, gan attiecībā uz regulā noteikto jēdziena “mežs” vai “meža zeme” veidojošajiem elementiem, gan arī attiecībā uz elementu, kas var būt kopēji ar regulu, kvantitatīvajiem lielumiem, vai arī šajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētajā definīcijā var iekļaut tādas jēdziena “mežs” vai “meža zemes” definīcijas elementus, kuri atšķiras no Regulā paredzētajiem, bet attiecībā uz tiem elementiem, kas ir kopīgi ar Regulā noteiktajiem, valsts tiesiskajā regulējumā var pilnībā neparedzēt to skaitliskos lielumus vai arī, ja tiek paredzēti skaitliskie lielumi, tie nedrīkst atšķirties no Regulā noteiktajiem skaitliskajiem lielumiem?

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 10. decembra spriedumu lietā T-388/02 Kronoply GmbH & Co. KG un Kronotex GmbH & Co. KG /Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 25. februārī iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija, kuru atbalsta Zellstoff Stendal GmbH, Vācijas Federatīvā Republika un Saksijas-Anhaltēnes federālā zeme

(Lieta C-83/09 P)

(2009/C 102/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji – K. Gross un V. Kreuzhitz)

Pārējie lietas dalībnieki: *Kronoply GmbH & Co. KG* un *Kronotex GmbH & Co. KG*, *Zellstoff Stendal GmbH*, Vācijas Federatīvā Republika un Saksijas-Anhaltēnes federālā zeme

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl tajā atzīta par pieņemamu *Kronoply GmbH & Co. KG* un *Kronotex GmbH & Co. KG* prasība atcelt Komisijas 2002. gada 19. jūnija lēmumu necelt iebildumus par Vācijas atbalstu *Zellstoff Stendal GmbH* papīrfabrikas celtniecībai;
- noraidīt kā nepieņemamu *Kronoply GmbH & Co. KG* un *Kronotex GmbH & Co. KG* prasību atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *Kronoply GmbH & Co. KG* un *Kronotex GmbH & Co. KG* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka tiesību celt prasību pret lēmumu par valsts atbalstu attiecīgo personu labā EKL 88. panta 2. punkta izpratnē konstatēšana pārkāpj EKL 230. panta 4. punktā izvirzītos prasību pieņemamības nosacījumus. Attiecīgajām personām, kas nav valsts atbalsta procedūras dalībnieki, nebija tiesības celt prasību, kādas ir lietas dalībniekiem. Lai noteiktu to, vai tie bija individuāli skarti, esot bijusi jāizmanto Tiesas spriedumā lietā *Plaumann* izstrādātā formula. Tāpēc individuālas skaršanas faktu varēja konstatēt tikai tad, ja atbalsts prasītājiem būtu radījis ekonomiskas sekas.

Pārsūdzētajā spriedumā turklāt esot nepieļaujama veidā pārformulēti prasībā izvirzītie prasījumi. Komisija uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi tādas prasītāju argumentus par lietas būtību, ko tie nebija izvirzījuši savu apgalvoto procesuālo tiesību nodrošināšanai, kaut gan prasība bija pieņemama tikai, lai nodrošinātu apgalvotās procesuālās tiesības.

Visbeidzot, ar pārsūdzēto spriedumu esot ieviesta Kopienų tiesībās neparedzēta iespēja jebkurai trešajai personai celt prasību par lēmumu valsts atbalsta jomā.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. decembra rīkojumu lietā T-137/07 Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da}/Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 27. februārī iesniegusi Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da}

(Lieta C-85/09 P)

(2009/C 102/26)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} (pārstāvis – C. Mourato, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto rīkojumu tiktāl, ciktāl tajā uzskatīts, ka nav pierādīta cēloņsakarība starp Komisijas bezdarbību un prasītājam nodarīto kaitējumu (rīkojuma 96., 97., 99., 100. un 101. punkts);

un, lemjot pēc būtības,

— atzīt, ka šajā lietā ir izpildīti Komisijas ārpuslīgumiskās atbildības nosacījumi; piespriest Komisijai atlīdzināt norādīto kaitējumu un visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus;

— pakārtoti – nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā pārlicinātos, vai ir izpildīti Komisijas ārpuslīgumiskās atbildības nosacījumi; piespriest Komisijai atlīdzināt norādīto kaitējumu un tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo apelāciju un tiesvedību Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Nepietiekams pamatojums tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa nav atbildējusi uz prasītājas sākotnējā prasības pieteikuma 92. un 93. punktā ietvertajiem argumentiem, ka ražotāja pilnvarotā pārstāvja neesamība Kopienā, lai gan direktīva pieprasa šādu pilnvaroto pārstāvi, padara neiespējamu pilnvarotās iestādes veiktu atbilstības novērtēšanas procedūru, un uz Komisijas apgalvojumu, ka tai nebija jāiesaistās aizsardzības procedūrā, jo Portugāles iestāde *Infarmed* nebija rīkojusies atbilstoši 14.b pantam Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 27. oktobra Direktīvu 98/79/EK par medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā.

Kļūda vērtējumā attiecībā uz cēloņsakarību starp Komisijas rīcību un prasītājam nodarīto kaitējumu, kā arī kļūdaina direktīvas 8. un 14.b panta interpretācija.

Tiesību uz aizstāvību pārkāpums, noraidot prasītājas lūgtos pierādījumu savākšanas pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 169, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar VAT and Duties Tribunal, Manchester (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 27. februārī rīkojumu – Future Health Technologies Ltd/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Lieta C-86/09)

(2009/C 102/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Future Health Technologies Ltd

Atbildētājs: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs